

BIBLIJA

ČETVRTI TJEDAN ČITANJA

PROSINAC	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
16. dan čitanja, ponedjeljak, 19. prosinca	Post 43,1-45,15	Mt 15
17. dan čitanja, utorak, 20. prosinca	Post 45,16-47,31	Mt 16
18. dan čitanja, srijeda, 21. prosinca	Post 48-50	Mt 17
19. dan čitanja, četvrtak, 22. prosinca	Izl 1,1-4,17	Mt 18
20. dan čitanja, petak, 23. prosinca	Izl 4,18-7,7	Mt 19

Simboli četiriju evanđelista

Simboli evanđelista dolaze iz Knjige Otkrivenja, koja preuzima uvodno proroštvo iz Knjige proroka Ezekijela, gdje se, u viđenju, spominje nebesko prijestolje i četiri bića – četiri autentična glasnika koji imaju mogućnost komunicirati s okolinom. Ova četiri glasnika (anđela) imaju četiri lica: jedan ima lice orla, drugi čovječje, treći ima lice junca, a četvrti lice lava.

Evanđelistima su dodijeljeni simboli prema počecima Evanđelja.

Matej

Evanđelje po Mateju počinje rodoslovljem - nizom od četrdesetak imena ljudi. Zbog toga je sv. Mateju dodijeljeno ljudsko lice. Matej je bio carinik, radio je s novcima i brojevima, te je stoga zaštitnik bankara i računovođa.

Luka

Sv. Luki dodijeljen je simbol krilatog junca, jer njegovo Evanđelje započinje Zaharijinim viđenjem u hramu (da će mu molitve biti uslišane - dobiti će sina), a glavna žrtvena životinja u židovskom hramu bila je junac. Zaštitnik je liječnika, pisaca, turista, minijaturista.

Marko

Sv. Marko ima za simbol krilatog lava, jer Markovo evanđelje započinje glasom koji viče (riče) u pustinji: „*Pripravite put Gospodinu*“. Lavovi su u Palestini prebivali u pustinjama. Ivan Krstitelj bio je oštar kao lav i bio je nazirej (nije šišao kosu) – simbol lavlje glave prisposobio se sa njegovom porukom i njegovom pojavom.

Zaštitnik je zidara, građevinskih radnika, odvjetnika.

Ivan

Ivanovo evanđelje započinje: U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ne započinje Isusovim zemaljskim začecem i rođenjem u štalici, već daleko prije, dok je još bio kod Boga, dok je još bio Riječ, druga božanska Osoba. U malom Djetetu iz Betlehema vidi daleko više i daleko dalje, vidi Njegovu pravu bit, a orlovi imaju jako dobar vid. Zbog dubine pogleda, zbog toga što vidi dalje, evanđelistu Ivanu dodijeljen je orao. Sv. Ivan zaštitnik je pisaca, knjižničara, izdavača knjiga, novinara.

4. tjeđan,
16. dan čitanja, ponedjeljak, 19. prosinca
2016.

Post 43,1-45,15
Mt 15

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

Drugi dolazak Jakovljevih sinova u Egipat

43 Strašna glad pritisla zemlju. ²Kad su pojeli hranu koju bijahu donijeli iz Egipta, njihov im otac reče: "Idite opet i nabavite nam malo hrane." ³Nato će mu Juda: "Onaj nam je čovjek jasno rekao: 'Ne smijete preda me ako vaš brat ne bude s vama.' ⁴Ako si, dakle, voljan s nama poslati našega brata, mi ćemo otići dolje i kupit ćemo ti žita. ⁵Ali ako njega ne pustiš s nama, onda mi tamo i ne idemo, jer nam je onaj zaprijetio: 'Ne smijete preda me ako vaš brat ne bude s vama.'" ⁶"Zašto ste mi", zapita Izrael, "naniželi jad rekavši onom čovjeku da imate još jednoga brata?" ⁷Oni odgovore: "Čovjek nas je neprestano zapitkivao o nama i o našoj obitelji: 'Je li vam još živ otac? Imate li još kojega brata?' Mi smo mu odgovarali na pitanja. Kako smo mogli znati da će reći: 'Dovedite svoga brata!'"

⁸Potom Juda reče svome ocu Izraelu: "Pusti dječaka sa mnom pa da se dignemo i krenemo; tako ćemo preživjeti, a ne pomrijeti, i mi, i ti, i naša djeca. ⁹Ja za nj jamčim; mene drži odgovornim za nj. Ako ga tebi ne vratim i preda te ga ne dovedem, bit ću ti kriv svega vijeka. ¹⁰Tâ da nismo toliko oklijevali, mogli smo se već i dvaput vratiti."

¹¹Njihov otac Izrael reče im: "Kad je tako, neka bude, ali učinite ovo: metnite u torbe najbiranijih proizvoda ove zemlje i ponesite na dar onom čovjeku: nešto balzama, nešto meda i mirodija, mirisne smole, pa lješnjaka i badema. ¹²Sa sobom uzmite dvostruko novaca, jer treba vratiti novac koji ste našli u grlima svojih vreća. Možda je ono bila zabuna. ¹³Uzmite svoga brata pa se opet zaputite onom čovjeku. ¹⁴Neka Bog Svemogući, El Šadaj, potakne onog čovjeka na milosrđe prema nama te vam pusti i drugoga brata i Benjamina. A ja, moram li bez djece ostati, neka ostanem."

¹⁵Uzmu ljudi darove; uzmu sa sobom

dvostruko novaca, povedu Benjamina te siđu u Egipat i stupe pred Josipa. ¹⁶Kad Josip ugleda s njima Benjamina, reče upravitelju svoga kućanstva: "Odvedi ljude u kuću, zakolji jedno živinče i pripremi, jer će ovi ljudi blagovati sa mnom o podne!" ¹⁷Čovjek učini kako je Josip rekao i povede ljude u Josipov dom.

¹⁸Ljudi se pobojaše kad su bili povedeni u dom Josipov te rekoše: "Zbog novca koji se našao u našim vrećama prvi put vode nas unutra tako da nas napadnu i zajedno s našom magaradi uzmu za robove." ¹⁹Stoga se primaknu upravitelju Josipova doma te mu, na ulazu u kuću, reknu: ²⁰"Oprosti, gospodar! Mi smo i prije jednom dolazili da nabavimo hrane; ²¹i kad smo stigli na prenoćište i otvorili svoje vreće, a to novac svakoga od nas ozgo u njegovoj vreći, naš novac, ista svota. Sad smo ga donijeli sa sobom. ²²A ponijeli smo i drugog novca da kupimo hrane. Mi ne znamo tko nam je stavio novac u naše vreće." ²³"Budite mirni", reče im on. "Ne bojte se! Bog vaš i Bog vašega oca stavio je blago u vaše vreće. Vaš je novac k meni stigao." Potom im izvede Šimuna.

²⁴Čovjek zatim uvede ljude u Josipovu kuću; dade im vode da operu noge, a njihovoj magaradi baci piće. ²⁵Potom pripreve oni svoje darove za dolazak Josipov o podne, jer su čuli da će ondje ručati.

²⁶Kad je Josip došao u kuću, dadu mu darove koje su sa sobom donijeli i do zemlje mu se poklone. ²⁷Upita ih on za zdravlje te će dalje: "A je li dobro vaš stari otac o kome ste mi govorili? Je li još dobra zdravlja?" ²⁸"Sluga tvoj, otac naš, dobro je i još je dobra zdravlja", odgovore i duboko se naklone iskazujući poštovanje. ²⁹Podigavši svoje oči, Josip opazi svoga brata Benjamina - sina svoje majke - te upita: "Je li ovo vaš najmlađi brat o kome ste mi govorili?" Onda nastavi: "Bog ti bio milostiv, sine moj!" ³⁰Josip se poslije toga požuri van jer mu se srce uzбудilo zbog brata; bilo mu je da zaplače. Uđe u jednu sobu i tu se isplaka.

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

³¹Onda opere lice, ponovo se javi i, svladavajući se, naredi: "Poslužite ručak!"

³²Staviše njemu napose, njima napose, a napose opet Egipćanima koji su s njim jeli. Egipćani ne bi mogli jesti s Hebrejima, jer bi to Egipćanima bilo odvratno. ³³I kad posjedaše pred njim, najstariji prema starosti svojoj, a najmlađi prema mladosti svojoj, samo se zgedahu. ³⁴I naređivaše on da jela ispred njega nose njima, a obrok Benjaminov bijaše pet puta veći od svih ostalih. I pili su i gostili se s njim.

Posljednja kušnja

44 Onda Josip naredi upravitelju svoga kućanstva: "Napuni vreće ovih ljudi hranom koliko mogu ponijeti, a novac svakog stavi u grlo njegove vreće. ²A moj pehar - onaj od srebra - stavi u grlo vreće najmlađega, zajedno s njegovim novcem za žito." On učini kako mu je Josip naredio.

³Kad je svanulo, otpreme ljude i njihove magarce. ⁴Tek što su izišli iz grada - nisu bili odmakli daleko - kad Josip reče upravitelju svoga kućanstva: "Na noge! Pođi za onim ljudima! Kad ih stigneš, kaži im: 'Zašto uzvraćate zlo za dobro?' ⁵Zar iz onog pehara ne pije moj gospodar i ne čita iz njega proricanje? Zlo ste učinili!"

⁶Stigavši ih, ponovi im te riječi. ⁷Oni odgovore: "Zašto nam gospodar govori tako? Daleko bilo od slugu tvojih da učine takvo što! ⁸Čak i novac koji smo našli u svojim vrećama donijeli smo ti natrag iz zemlje kanaanske. Kako bismo onda mogli ukrasti srebra ili zlata iz kuće tvoga gospodara! ⁹Onaj u koga se od tvojih slugu nađe, neka se usmrti, a mi drugi postat ćemo robovi tvome gospodaru." ¹⁰"Premda je ono što predlažeš pravo", preuzme on, "ipak će samo onaj u koga se ukradeno pronađe biti moj rob, a ostali bit ćete slobodni."

¹¹Brže spustiše vreće na zemlju i svaki svoju otvori. ¹²On je pretraživao, počevši s

najstarijim i završivši s najmlađim. Pehar se nađe u Benjaminovoj vreći. ¹³Nato oni razdru svoje haljine; svaki ponovo natovari svoga magarca i vrata se u grad.

¹⁴Kad su Juda i njegova braća ponovo stupili u Josipov dom, još je on bio ondje. Bace se preda nj na zemlju. ¹⁵Onda im Josip reče: "Kakvo je to djelo što ste ga učinili? Zar ne znate da se čovjek kao što sam ja bavi proricanjem?" ¹⁶Nato Juda odgovori: "Što bismo mogli reći svome gospodaru? Što možemo kazati, čime li se opravdati? Bog je otkrio zlodjelo tvojih slugu. Evo nas za robove svome gospodaru - jednako nas kao i onog u koga se našao pehar." ¹⁷"Daleko od mene da učinim tako!" - odgovori. "Nego, onaj u koga se našao pehar bit će moj rob, a vi drugi pođite mirno k svome ocu!"

Judino posredovanje

¹⁸Onda mu se Juda primače i reče: "Gospodaru moj, molim te, dopusti sluzi svojem da rekne riječ ušima gospodara svojega i neka se tvoja srdžba ne razlijeva na tvog slugu. Tâ ti si ravan faraonu. ¹⁹Pitao je moj gospodar svoje slugu: 'Imate li oca ili još kojega brata?' ²⁰Svome smo gospodaru odgovorili: 'Imamo stara oca; on još ima jednog sina, rođena u njegovoj staračkoj dobi. Taj je najmlađi. Njegov je pravi brat umro, tako da je on jedini ostao od svoje majke. Njegov ga otac osobito voli.' ²¹Potom si rekao svojim slugama: 'Dovedite mi ga ovamo da ga vide moje oči?' ²²A mi smo odgovorili svome gospodaru: 'Dječak ne može ostaviti oca; kad bi ga ostavio, njegov bi otac umro.' ²³Nato si rekao svojim slugama: 'Ako vaš najmlađi brat s vama ne dođe ovamo, više ne smijete preda me.' ²⁴Kad smo se vratili tvome sluzi, ocu mome, kazali smo mu riječi moga gospodara. ²⁵Naš nam je otac rekao: 'Idite opet i nabavite nam malo hrane!' ²⁶Odgovorili smo: 'Ne možemo onamo. Samo ako s nama pođe naš najmlađi brat, sići ćemo, jer ne smijemo pred

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

onoga čovjeka ako ne bude s nama naš najmlađi brat.' ²⁷Tvoj sluga, otac moj, odvrati nam: 'Kako znate, žena mi je rodila dva sina. ²⁸Jedan je nestao, te sam zaključio: sigurno je rastrgan! Odonda ga više nisam vidio. ²⁹Ako i ovoga od mene odvedete pa ga kakva nesreća snađe, moju ćete sijedu glavu s tugom strovaliti dolje u Šeol.' ³⁰Ako sad dođem k tvome sluzi, ocu svome, a mladić - čiji je život tako povezan s njegovim - ne bude s nama, ³¹on će svisnuti kad vidi da dječaka nema s nama; tako će tvoje sluge strovaliti u tuzi sijedu glavu tvoga sluge, oca našega, dolje u Šeol. ³²Jer tvoj je sluga zajamčio ocu svome za dječaka, rekavši: 'Ako ti ga ne vratim, bit ću kriv svome ocu svega vijeka.' ³³Zato, molim te, neka tvoj sluga ostane kao rob mome gospodaru, a dječak neka ide natrag s braćom. ³⁴Jer, kako mogu k svome ocu ako dječaka nema sa mnom! Ne bih mogao gledati jad što bi snašao moga oca."

Josip se očituje braći

45 Josip se više nije mogao svladavati pred onima koji su ga okruživali pa povika: »Neka svi odstupe!« Tako nitko nije ostao s Josipom kad se očitovao svojoj braći. ²Briznuo je u glasan plač, da su ga i Egipćani mogli čuti. Doznalo se za to i na faraonovu dvoru.

³»Ja sam Josip«, reče Josip svojoj braći. »Otac mi je, dakle, još na životu!« Ali mu braća nisu mogla odgovoriti, toliko se zapanjiše pred njim. ⁴Onda će opet Josip svojoj braći: »Primaknite se k meni!« Kad su se primakli, nastavi: »Ja sam Josip, vaš brat; onaj koga ste prodali u Egipat. ⁵Ali se nemojte uznemirivati i prekoravati što ste me ovamo prodali; jer Bog je onaj koji me pred vama poslao da vas održi u životu. ⁶Dvije su već godine što je glad došla na zemlju, a još pet godina neće biti ni oranja ni žetve u zemlji. ⁷Zato me Bog poslao pred vama da vam se sačuva ostatak na zemlji te da vam život spasi

velikim izbavljenjem. ⁸Tako niste vi mene poslali ovamo, nego Bog; on me postavio faraonu za oca, gospodara nad svim njegovim domom i vladaocem nad svom zemljom egipatskom.

⁹Žurite se k mome ocu te mu recite: 'Ovo ti poručuje tvoj sin Josip: Bog me postavio gospodarem nad svim Egiptom; siđi k meni bez oklijevanja. ¹⁰Nastanit ćeš se u kraju Gošenu. Tako ćeš biti blizu mene: ti, tvoja djeca, tvoja unučad, tvoje ovce i goveda i sve što je tvoje. ¹¹Ondje ću se za te brinuti, jer će glad potrajati još pet godina. Tako nećeš oskudijevati ni ti, ni tvoja obitelj, niti itko tvoj.' ¹²Ta svojim očima možete vidjeti, kao što vidi i moj brat Benjamin, da vam to moja usta govore. ¹³Pripovjedite ocu o mome visokom položaju u Egiptu i sve što ste vidjeli; i brzo mi ovamo oca dovedite!«

¹⁴Potom zagrla brata Benjamina te zaplaka; a plakao je i Benjamin obisnuvši mu se oko vrata. ¹⁵Izljubi zatim svu svoju braću, u naručju im se rasplaka. Poslije toga njegova braća zađu s njim u razgovor.

Evandjelje po Mateju

V. CRKVA - PRVINE NOVOG BOŽJEG SVIJETA

Prepirke o farizejskim predajama

15 Tada pristupe Isusu farizeji i pismoznanci iz Jeruzalema govoreći: ²"Zašto tvoji učenici prestupaju predaju starih? Ne umivaju ruku prije jela!" ³On im odgovori: "A zašto vi prestupate zapovijed Božju radi svoje predaje? ⁴Ta reče Bog: Poštuj oca i majku! I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka se kazni! ⁵A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od mene ide neka bude sveti dar, ⁶ne treba da poštuje oca svoga ni majku svoju.' Tako dokinuste riječ Božju radi svoje predaje. ⁷Licemjeri, dobro prorokova o vama Izaija:

⁸*Narod me ovaj usnama časti,
a srce mu je daleko od mene.*

⁹*Uzalud me štiju
naučavajući nauke - uredbe ljudske."*

¹⁰Tada dozove mnoštvo i reče: "Slušajte i razumijte! ¹¹Ne onečišćuje čovjeka što ulazi u usta, nego što iz usta izlazi - to čovjeka onečišćuje."

¹²Tada pristupe k njemu učenici i kažu mu: "Znaš li da su se farizeji sablaznili kad su čuli tu riječ?" ¹³On im odgovori: "Svaki nasad koji ne posadi Otac moj nebeski iskorijenit će se. ¹⁴Pustite ih! Slijepi su, vođe slijepaca! A ako slijepac slijepca vodi, obojica će u jamu pasti." ¹⁵Petar prihvati i reče mu: "Protumači nam tu prisposobu!" ¹⁶A on reče: "I vi još uvijek ne razumijete? ¹⁷Ne shvaćate li: sve što ulazi na usta, ide u trbuh te se izbacuje u zahod. ¹⁸Naprotiv, što iz usta izlazi, iz srca izvire i to onečišćuje čovjeka. ¹⁹Ta iz srca izvire opake namisli, ubojstva, preljubi, bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke. ²⁰To onečišćuje čovjeka; a jesti neopranih ruku ne onečišćuje čovjeka."

Strankinja vjeruje u Isusa

²¹Isus zatim ode odande i povuče se u krajeve tirske i sidonske. ²²I gle: žena neka, Kanaanka iz onih krajeva, iziđe vičući: "Smiluj

mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta!" ²³Ali on joj ne uzvрати ni riječi. Pristupe mu na to učenici te ga moljahu: "Udovolji joj jer više za nama." ²⁴On odgovori: "Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova." ²⁵Ali ona priđe, pokloni mu se ničice i kaže: "Gospodine, pomози mi!" ²⁶On odgovori: "Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima." ²⁷A ona će: "Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!" ²⁸Tada joj Isus reče: "O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš." I ozdravi joj kći toga časa.

Mnoga ozdravljenja uz Galilejsko more

²⁹Otišavši odande, dođe Isus do Galilejskog mora, uzide na goru i sjede ondje. ³⁰Tada nagru k njemu silan svijet s hromima, kljastima, slijepima, nijemima i mnogima drugima. Polože mu ih do nogu, a on ih izliječi. ³¹Gledajući kako su nijemi progovorili, kljasti ozdravili, hromi prohodali, slijepi progledali, divilo se mnoštvo i slavilo Boga Izraelova.

Isus hrani četiri tisuće ljudi

³²A Isus dozva svoje učenike pa im reče: "Žao mi je naroda jer su već tri dana uza me, a nemaju što jesti. Otpraviti ih gladne neću da ne klonu putem." ³³Kažu mu učenici: "Odakle nam u pustinji toliko kruha da nahranimo toliko mnoštvo?" ³⁴A Isus im reče: "Koliko kruhova imate?" Oni će: "Sedam, i malo riba."

³⁵Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlji, ³⁶uze sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi i davaše učenicima, a učenici mnoštvu.

³⁷I jeli su i nasitili se. A od preteklih ulomaka nakupiše sedam punih košara. ³⁸A blagovalo je četiri tisuće muškaraca, osim žena i djece.

³⁹Tada otpusti mnoštvo, uđe u lađu i ode u kraj magadanski.

Znak Jonin

4. tjedan,
17. dan čitanja, utorak, 20. prosinca 2016.

Post 45,16-47,31
Mt 16

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

Faraon doziva Izraela u Egipat

¹⁶Glas se pročuje u faraonovu dvoru: »Stigla Josipova braća!« Bilo je to drago faraonu i njegovim dvoranima. ¹⁷Onda faraon reče Josipu: »Kaži svojoj braći neka učine ovo: 'Natovarite svoje živine i odmah se uputite u zemlju kanaansku. ¹⁸Uzmite svoga oca i svoje obitelji i k meni dođite! Ja ću vam dati najbolju zemlju u Egiptu te ćete uživati od obilja ove zemlje.' ¹⁹A naredi i ovo: 'Ovako učinite: Iz zemlje egipatske potjerajte kola za svoju djecu i svoje žene, uzmite oca i dođite. ²⁰Neka vam se oči ne rastužuju za vašim stvarima, jer sve što je u Egiptu najbolje bit će vaše.'«

²¹Sinovi Izraelovi tako učine. Po faraonovoj zapovijedi Josip im dade kola i popudbinu. ²²Svakom od njih dade nove haljine, a Benjaminu dade tri stotine srebrnika i petore haljine. ²³Isto tako pošalje svome ocu: deset magaraca natovarenih najboljim plodovima egipatskim i deset magarica natovarenih žitom, kruhom i namirnicama ocu za put. ²⁴Isprativši svoju braću na put, reče im: »Nemojte se putem svađati!«

²⁵I tako oni odoše iz Egipta i stigoše u zemlju kanaansku, k svome ocu Jakovu. ²⁶Kad mu rekoše: »Josip je živ i čak vlada nad svom zemljom egipatskom!«, njegovo se srce skameni jer im nije mogao vjerovati. ²⁷Ali kad mu ispriповjediše sve što im je Josip rekao i kad vidje kola što ih je Josip poslao da ga prevezu, duh njihova oca Jakova oživje. ²⁸»Dosta«, reče Izrael. »Sin moj Josip još je živ! Moram poći i vidjeti ga prije nego umrem.«

Jakov odlazi u Egipat

46 Tako Izrael krene na put sa svim što bijaše njegovo i stigne u Beer Šebu te prinese žrtvu Bogu svoga oca Izaka. ²U noćnom viđenju zovne Bog Izraela: »Jakove! Jakove!« On odgovori: »Evo me!« ³»Ja sam Bog, Bog tvoga oca. Ne boj se sići u Egipat, jer ću ondje od tebe proizvesti velik narod. ⁴Ja

ću sići u Egipat s tobom i sam ću te vratiti ovamo; a Josip će ti svojom rukom oči zaklopiti.«

⁵I Jakov krene iz Beer Šebe. Sinovi Izraelovi postave svoga oca Jakova, svoju djecu i svoje žene u kola što ih je faraon poslao da ga prevezu.

⁶Uzmu sa sobom svoje blago i dobra što ih bijahu stekli u zemlji kanaanskoj te stignu Jakov i sve njegovo potomstvo u Egipat. ⁷Sa sobom je u Egipat poveo svoje sinove i unuke, svoje kćeri i kćeri svojih sinova, sve svoje potomstvo.

⁸Ovo su imena Izraelaca – Jakova i njegovih potomaka – koji su stigli u Egipat: Jakovljevi prvorodenac Ruben. ⁹Rubenovi sinovi: Henok, Falu, Hesron i Karmi. ¹⁰Sinovi Šimunovi: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar i Šaul, sin Kanaanke. ¹¹Sinovi Levijevi: Geršon, Kehat i Merari. ¹²Sinovi Judini: Er, Onan, Šela, Peres i Zerah. Er i Onan umrli su u zemlji kanaanskoj. Peresovi sinovi bili su Hesron i Hamul. ¹³Sinovi Jisakarovi: Tola, Fuva, Jašub i Šimron. ¹⁴Sinovi Zebulunovi: Sered, Elon i Jahleel. ¹⁵To su sinovi koje je Lea imala s Jakovom u Padan Aramu i još kćerka Dina. U svemu je, dakle, imao sinova i kćeri trideset i troje.

¹⁶Sinovi Gadovi: Sifjon, Hagi, Šuni, Esbon, Eri, Arodi i Areli. ¹⁷Sinovi Ašerovi: Jimna, Jišva, Jišvi, Berija i sestra im Serah. Sinovi Berijini: Heber i Malkiel. ¹⁸To su bili potomci Zilpe, koju je Laban darovao svojoj kćeri Lei. Ona je tako rodila Jakovu šesnaest duša.

¹⁹Sinovi Jakovljeve žene Rahele: Josip i Benjamin. ²⁰Josipu su se u egipatskoj zemlji rodili Manaše i Efrajim. Rodila mu ih je kći onskog svećenika Poti-Fere. ²¹Sinovi Benjaminovi: Bela, Beker, Ašbel, Gera, Naaman, Ehi, Roš, Mupim, Hupim i Ard. ²²To su bili potomci Rahelini koje je rodila Jakovu – u svemu njih četrnaest.

²³Danov je sin Hušim. ²⁴Sinovi Naftalijevi: Jahseel, Guni, Jeser i Šilem. ²⁵To su bili potomci Bilhe, koju je Laban dao svojoj kćeri

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

Raheli. Ona je Jakovu rodila sedam potomaka.

²⁶Tako je sve Jakovljeve čeljadi što je od njega poteklo i u Egipat doselilo – ne uključujući žena Jakovljevih sinova – u svemu šezdeset i šest osoba. ²⁷I k tome dva sina Josipova što su mu se rodila u Egiptu. Prema tome, sve čeljadi Jakovljeva doma što se naseli u Egiptu bijaše sedamdeset duša.

²⁸Izrael posla Judu naprijed k Josipu da se pred njim pojavi u Gošenu. Kad stignu u gošenski kraj, ²⁹Josip upregne svoja kola i zaputi se u Gošen – u susret svome ocu Izraelu. Stupivši preda nj, pade mu oko vrata i dugo je tako plakao. ³⁰Onda Izrael reče Josipu: »Sada, pošto sam rođenim očima vidio da si još živ, mogu umrijeti.«

³¹Zatim Josip reče svojoj braći i očevoj obitelji: »Otići ću i obavijestiti faraona; reći ću mu: 'Moja braća i obitelj moga oca, koji su bili u zemlji kanaanskoj, došli su k meni. ³²Oni su ljudi pastiri, uvijek su se bavili stočarstvom; dotjerali su sa sobom svoja stada i sve što im pripada.' ³³Tako, kad vas faraon pozove i zapita: 'Čime se bavite?' ³⁴odgovorite: 'Ljudi smo, sluge tvoje, koji se od početka dosad bavimo stočarstvom; i mi i naši preci', tako da se možete naseliti u gošenskom kraju. Svi su, naime, pastiri Egipćanima mrski.«

Jakov pred faraonom

47 Ode, dakle, Josip te obavijesti faraona: »Moj otac i moja braća stigoše sa svojim ovcama i govedima i sa svime što imaju iz zemlje kanaanske, i eno ih u gošenskom kraju.« ²I uzevši petoricu između svoje braće, uvede ih faraonu. ³Onda faraon zapita njegovu braću: »Čime se bavite?« Odgovore faraonu: »Tvoje su sluge stočari, baš kao što su bili naši preci. ⁴Došli smo da potražimo kratak boravak u ovoj zemlji«, rekoše faraonu, »jer je nestalo paše za stada tvojih slugu, strašna glad pritište kanaansku zemlju. Dopusti da se tvoje sluge nastane u gošenskom

kraju.« ^{5a}Faraon reče Josipu: ^{6b}»Neka se, dakle, nastane u gošenskom kraju. A ako znaš da među njima ima prikladnih, postavi ih za nadglednike moga osobnog blaga.«

^{5b}Tako, kad Jakov i njegovi sinovi stigoše u Egipat i kad faraon, kralj egipatski, to ču, reče Josipu: »Budući da su tvoj otac i tvoja braća došli k tebi, ^{6a}egipatska ti je zemlja na raspolaganju: smjesti svoga oca i svoju braću u najboljem kraju.«

⁷Josip onda dovede svoga oca Jakova faraonu. Jakov blagoslovi faraona. ⁸A faraon upita Jakova: »Koliko ti je godina?« ⁹Jakov odgovori faraonu: »Godina moga lutalačkog življenja ima stotina i trideset. Malo ih je i nesretne su bile godine moga života; ne dostižu brojem godine življenja na zemlji mojih otaca.«

¹⁰Poslije toga Jakov se oprostio s faraonom i ode od njega.

¹¹Tako Josip nastani svoga oca i svoju braću davši im u vlasništvo najljepši kraj egipatske zemlje, u kraju Ramsesovu, kako je faraon naredio.

¹²A Josip opskrbi hranom svoga oca, svoju braću i svu očevu obitelj sve do najmanjega.

^{13d}Nigdje nije bilo hrane jer je pritisla strašna glad: izmuči ona i zemlju egipatsku i zemlju kanaansku. ¹⁴Josip pobra sav novac što se nalazio u zemlji egipatskoj i zemlji kanaanskoj u zamjenu za žito koje se prodavalo i odnese novac u faraonov dvor.

¹⁵Kad je nestalo novca u zemlji egipatskoj i zemlji kanaanskoj, svi Egipćani dođu k Josipu te mu reknu: »Daj nam kruha! Zašto da pomremo pred tvojim očima? Novca više nema.« ¹⁶Josip odgovori: »Predajte svoju stoku pa ću vam dati žita u zamjenu za stoku kad je novca nestalo.« ¹⁷Tako su oni dovodili svoju stoku Josipu, a Josip im davaše kruh u zamjenu za konje, za sitnu i krupnu stoku i za magarad. Tako ih je one godine opskrbljivao kruhom u zamjenu za sve njihovo blago.

¹⁸Kad je ona godina prošla, dođu k njemu i druge godine te mu reknu: »Ne možemo sakriti od svoga gospodara: novca je nestalo, blaga su već ustupljena gospodaru; drugo ništa ne

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

preostaje da gospodaru ustupimo nego sebe i svoje oranice. ¹⁹Zašto da uništimo na tvoje oči i sebe i svoje zemlje? Uzmi i nas i naše zemlje u zakup za kruh, i tako ćemo zajedno sa svojom zemljom postati faraonovi kmetovi; daj sjemena da preživimo: da ne izginemo i da nam oranice ne postanu pustoš!»

²⁰Tako Josip steče faraonu u posjed sve egipatske oranice, jer je svaki Egipćanin, kako ih pritisnu glad, prodao svoje njive. Tako je zemlja postala faraonovo vlasništvo, ²¹a narod od jednog kraja Egipta do drugoga njegovim robljem. ²²Jedino nije preuzeo svećeničkih imanja, jer je faraon davao svećenicima određeni dio, i tako su živjeli od prihoda što im ga je faraon davao. Stoga nisu prodali svojih imanja.

²³Onda Josip reče svijetu: »Budući da sam danas za faraona prekupio i vas i vašu zemlju, evo vam sjeme pa zasijte zemlju. ²⁴A kad bude pobiranje ljetine, faraonu ćete davati jednu petinu, dok će četiri petine ostajati vama: za zasijavanje polja, za hranu vama i onima koji su u vašim domovima i za hranu vašoj djeci.« ²⁵Oni odgovore: »Život si nam spasio! Mi smo zahvalni svome gospodaru što možemo biti faraonovi robovi.« ²⁶Tako Josip napravi za Egipat zemljišni zakon koji i danas vrijedi: petina pripada faraonu; jedino svećenička imanja nisu prešla faraonu.

Jakovljeva posljednja želja

²⁷Izraelci se nastaniše u zemlji egipatskoj, u kraju gošenskom; u njem stekoše vlasništvo; bijahu rodni i broj im se veoma umnoži. ²⁸U zemlji egipatskoj poživje Jakov sedamnaest godina. Tako je duljina Jakovljeva života iznosila sto četrdeset i sedam godina. ²⁹A kad se približi vrijeme Izraelu da umre, pozva svoga sina Josipa te mu reče: »Ako mi želiš ugoditi, stavi svoju ruku pod moje stegno kao jamstvo svoje odanosti meni: nemoj me sahraniti u Egiptu! ³⁰Kad legnem dolje sa svojim ocima, prenesi me iz Egipta gore i sahrani me u njihovu grobnicu!« »Učinit ću kako si rekao«, odgovori. ³¹»Zakuni mi se!« – reče. I on mu se zakle. Tada se Izrael duboko prignu na uzglavlju.

Evandjelje po Mateju

V. CRKVA - PRVINE NOVOG BOŽJEG SVIJETA

16 Pristupe k njemu farizeji i saduceji. Iskušavajući ga, zatraže da im pokaže kakav znak s neba. ²On im odgovori: "Uvečer govorite: 'Bit će vedro, nebo se žari.' ³A ujutro: 'Danas će nevrijeme, nebo se tamno zacrvenjelo.' Lice neba znadete rasuditi, a znakove vremena ne znate. ⁴Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jonin." Tada ih ostavi i ode.

Kvasac farizejski i saducejski

⁵Učenici dođoše prijeko, a zaboraviše ponijeti kruha. ⁶A Isus im reče: "Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog!" ⁷Oni zamišljeni među sobom govorahu: "Kruha ne ponijesmo." ⁸Zamijetio to Isus pa reče: "Što ste zamišljeni, malovjerni, da kruha nemate? ⁹Zar još ne shvaćate, ne sjećate li se onih pet kruhova na pet tisuća i koliko košara nakupiste? ¹⁰I onih sedam kruhova na četiri tisuće i koliko košara nakupiste? ¹¹Kako onda ne shvaćate da vam to ne rekoh o kruhu? Nego, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog." ¹²Tada razumješe kako im ne reče da se čuvaju kvasca krušnoga, nego nauka farizejskog i saducejskoga.

Ispovijest Petrova

¹³Kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove, upita učenike: "Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?" ¹⁴Oni rekoše: "Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od proroka." ¹⁵Kaže im: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" ¹⁶Šimun Petar prihvati i reče: "Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga." ¹⁷Nato Isus reče njemu: "Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima. ¹⁸A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati. ¹⁹Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god

odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima." ²⁰Tada zaprijeti učenicima neka nikomu ne reknu da je on Krist.

Prvi navještaj muke i uskrsnuća

²¹Otada poče Isus upućivati učenike kako treba da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.

²²Petar ga uze na stranu i poče odvrćati: "Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!" ²³Isus se okrene i reče Petru: "Nosi se od mene, sotono! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!"

Uvjeti nasljedovanja Isusova

²⁴Tada Isus reče svojim učenicima: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. ²⁵Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga. ²⁶Ta što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj? ²⁷Doći će, doista, Sin Čovječji u slavi Oca svoga s anđelima svojim i tada će naplatiti svakomu po djelima njegovim."

²⁸"Zaista, kažem vam, neki od ovdje nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi sa svojim kraljevstvom."

4. tjedan,
18. dan čitanja, srijeda, 21. prosinca 2016.

Post 48-50
Mt 17

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

Jakov blagoslivlja Josipove sinove Efrajima i Manašea

48 Poslije nekog vremena jave Josipu: »Eno ti je otac obolio.« Nato on uzme sa sobom svoja dva sina, Manašea i Efrajima. ²Kad Jakovu rekoše: »Evo ti je došao sin Josip«, Izrael skupi svoje snage i sjede na postelju. ³Reče Jakov Josipu: »Bog svemožni, El Šadaj, objavi mi se u Luzu, u zemlji kanaanskoj; blagoslov mi dade, ⁴a potom mi reče: 'Učinit ću te rodnim i mnogobrojnim, učinit ću da postaneš skup narodâ, a tvome potomstvu poslije tebe dat ću ovu zemlju u posjed zauvijek.' ⁵Sad, oba tvoja sina što su ti se rodila u zemlji egipatskoj, prije nego sam ja stigao k tebi u Egipat, neka budu moji – Efrajim i Manaše neka budu moji kao i Ruben i Šimun! ⁶A djeca što su ti se rodila poslije njih neka ostanu tvoja; a u svom nasljedstvu neka se zovu po imenu svoje braće.

⁷Kad sam se, naime, vraćao iz Padana, na moju žalost, tvoja majka Rahela umrije na putovanju u kanaansku zemlju, tek u maloj udaljenosti od Efrate. Sahranio sam je ondje uz put u Efratu, sadašnji Betlehem.«

⁸Opazivši Izrael Josipove sinove, zapita: »Tko su ovi?« ⁹Josip odgovori svome ocu: »Sinovi su to moji koje mi je Bog dao ovdje.« »Dovedi mi ih da ih blagoslovim«, reče. ¹⁰Izraelu oči oslabile od starosti, nije vidio. Zato mu privede sinove, a on ih poljubi i zagrli. ¹¹Potom Izrael reče Josipu: »Nisam očekivao da ću još ikada vidjeti tvoje lice; kad, evo, Bog mi dade da vidim i tvoje potomke.« ¹²Josip ih tada skine s njegovih koljena i duboko se, sve do zemlje, nakloni.

¹³Nato ih uze Josip obojicu – Efrajima svojom desnicom, Izraelu nalijevo, a Manašea svojom ljevicom, Izraelu nadesno – te ih k njemu primače. ¹⁴Ali Izrael ispruži svoju desnicu i stavi je na Efrajimovu glavu, premda je bio mlađi, a svoju ljevicu na glavu Manaševu – tako je držao ruke unakrst – iako je Manaše bio prvorođenac. ¹⁵Tako je davao svoj blagoslov Josipu govoreći:

»Bog, čijim su putovima hodili
oci moji Abraham i Izak,
Bog, koji mi je pastir bio

otkako postah pa do danas,

¹⁶anđeo koji me od svakog zla izbavljao –
djecu ovu neka blagoslovi!

Neka se ime moje

i mojih pređa Abrahama i Izaka

po njima spominje!

U mnoštva se mnogobrojna

po zemlji razmnožili!«

¹⁷Kad je Josip vidio da je njegov otac položio desnicu na Efrajimovu glavu, njegovim se očima to učini krivo; zato posegne za rukom svoga oca da je pomakne s Efrajimove glave na glavu Manaševu. ¹⁸»Ne tako, oče moj«, reče Josip svome ocu, »jer ovo je prvorođenac; zato stavi desnicu na njegovu glavu!« ¹⁹Ali njegov otac to odbije rekavši: »Znam ja, sine moj, znam; i od njega će postati narod i bit će velik. Ali njegov mlađi brat bit će veći od njega, a njegovo će potomstvo biti mnoštvo.«

²⁰Onoga ih, dakle, dana blagoslovi rekavši:

»Vama nek' se Izrael blagoslivlja govoreći:

Kao što je Efrajimu i Manašeu, nek' i tebi Bog učini!«

Tako stavi Efrajima pred Manašea.

²¹Poslije Izrael reče Josipu: »Ja ću, evo, naskoro umrijeti; no Bog će biti s vama i opet vas dovesti u zemlju vaših otaca. ²²A tebi ostavljam Šekem, nešto više nego tvojoj braći, što sam ga svojim mačem i lukom osvojio od Amorejaca.«

Jakovljeva oporuka

49 Jakov zatim sazva svoje sinove te reče: »Skupite se da vam kažem što će vas snaći u kasnije vrijeme:

²Okupite se, čujte, sinovi Jakovljevi,
čujte oca svoga Izraela!

³Ti Rubene, moj prvorođenče,
snaga ti si moja,
prvenac moje muškosti.

Ističeš se ponosom,
snagom se ističeš,

⁴no, poput vode nabujao,
nećeš više imati prvenstva,

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

- jer na ležaj oca svog se pope,
moj tad oskrvnu krevet.
- ⁵Šimun i Levi braća su prava!
Mačevi im oruđe nasilja.
- ⁶Na njihova vijećanja ja ne silazio,
u njihovim zborovima udjela ne imao!
U srdžbi su svojoj ljude ubijali;
u objesti bikove sakatili.
- ⁷Prokleta im srdžba,
jer je prežestoka!
Prokleta im objest,
jer je preokrutna!
Razdijelit ću ih po Jakovu,
I zraelom raspršiti.
- ⁸Judo! Tvoja braća slaviti će te;
svagda ti je šaka na šiji dušmana,
sinci oca tvoga tebi će se klanjat'.
- ⁹Judo, laviću mali!
Plijenom si se, sine, udebljao;
poput lava, poput lavice
legao potrbuške!
Tko bi ga dražiti smio?
- ¹⁰Od Jude žezlo se kraljevsko,
ni palica vladalačka od nogu njegovih
udaljiti neće
dok ne dođe onaj kome pripada –
kome će se narodi pokoriti.
- ¹¹Svog magarca za lozu privezuje,
mlado magarice svoje za čokot.
U vinu on kupa svoju odjeću,
svoju halju u krvi od grožđa.
- ¹²Oči su mu od vina mutne,
zubi bjelji od mlijeka.
- ¹³Zebulun će stanovati uz obalu morskú,
luka spasa bit će brodarima,
uz bok njegov Sidon će ležati.
- ¹⁴Jisakar je košcat magarac
polegao među ogradama.
- ¹⁵Vidje da je odmor ugodan,
a zemlja lijepa,
te leđa svoja pod teret podmetnu
- i na tlaku pristade.
- ¹⁶Dan će narod svoj suditi
kao svako pleme Izraelovo.
- ¹⁷Nek' Dan zmija bude na putu,
guja pokraj staze
što će konja za zglob ujesti,
i njegov konjik nauznak će pasti.
- ¹⁸U spas tvoj se, Jahve, uzdam!
- ¹⁹Gada će pljačkat' razbojnici,
pljačkom će im za petama biti.
- ²⁰U Ašera bit će hrane,
poslastica za kraljeve.
- ²¹Naftali je košuta lakonoga
koja krasnu lanad mladi.
- ²²Josip je stablo plodno,
plodno stablo kraj izvora,
grane svoje granâ preko zida.
- ²³Strijelci njega saletjeli,
strijeljali ga, opljačkali.
- ²⁴Ali lûk mu čvrst ostaje,
mišice mu ojačale,
rukom Jakog Jakovljeva,
imenom Pastira, Stijene Izraela,
- ²⁵Bogom, Ocem tvojim, koji ti pomaže,
Svesilnim koji te blagoslivlje
blagoslovom ozgo sa nebesa,
blagoslovom ozdo iz dubina,
blagoslovom iz svih prsa, iz svih utroba!
- ²⁶Blagoslovom klasja i cvjetova,
blagoslovom drevnih brda,
želja vječnih brežuljaka –
nek' se oni spuste na Josipa,
između braće posvećenog!
- ²⁷Benjamin je vuk grabežljivi,
lovinu on jutrom jede,
a navečer plijen dijeli.«
- ²⁸Sve su to Izraelova plemena – dvanaest ih
na broj – i to im je otac rekao kad ih je
blagoslivljao; svakoga je od njih blagoslovio
njegovim blagoslovom.

Knjiga Postanka

II. POČECI IZABRANOG NARODA

Posljednje upute i smrt Jakovljeva

²⁹Poslije toga im dade ovu naredbu: »Naskoro ću se pridružiti svojim precima. Sahrinite me kraj mojih otaca, ³⁰u špilji što se nalazi na polju Efrona, Hetita, u spilji na polju Makpeli, nasuprot Mamri, u zemlji kanaanskoj. To je ona koju je Abraham kupio s poljem od Hetita Efrona za mjesto sahranjivanja. ³¹Ondje je sahranjen Abraham i njegova žena Sara; sahranjeni su ondje Izak i njegova žena Rebeka; ondje sam ja sahranio Leu. ³²Polje i špilja na njemu kupljeni su od Hetitâ.«

³³Kad je Jakov tako naputio svoje sinove, povuče noge natrag na postelju te izdahnu – pridruži se svojim precima.

Jakovljeva pogreb

50 Josip se baci na oca, suzama mu oblije lice, izljubi ga. ²Poslije toga Josip naredi liječnicima koji su se nalazili u njegovoj službi da mu oca balzamiraju, i oni balzamiraju Izraela. ³Trebalo je četrdeset dana: toliko, naime, traje balzimiranje. Sedamdeset su ga dana Egipćani oplakivali. ⁴A kad je prošlo vrijeme oplakivanja, Josip reče onima u dvoru faraonovu: »Učinite mi milost i prenesite faraonu ovo: ⁵Moj me otac zakleo govoreći: 'Kad umrem, sahrani me u grob koji sam sebi pripravio u zemlji kanaanskoj!' Dopusti mi da odem gore i sahranim oca, a onda ću se vratiti.« ⁶Faraon odgovori: »Otiđi gore i sahrani svoga oca kako si mu se zakleo.«

⁷Tako Josip ode da sahrani oca. S njim su pošli i svi faraonovi službenici – odličnici njegova dvora i svi dostojanstvenici egipatske zemlje; ⁸sva Josipova obitelj, njegova braća i očeva porodica. Jedino su u gošenskom kraju ostala njihova djeca, njihove ovce i goveda. ⁹S njim su išla i kola i konjanici: bila je to vrlo duga povorka.

¹⁰Stigavši u Goren Haatad, s onu stranu Jordana, održaše ondje veliko i svečano naricanje. Josip održa sedmodnevnu žalost za ocem. ¹¹Kad su stanovnici te zemlje, Kanaanci, vidjeli tugovanje u Goren Haatadu, rekoše: »To ti je svečano naricanje Egipćana!« Zato nazovu to

mjesto Abel-Misrajim. Nalazi se s onu stranu Jordana.

¹²Jakovljevi sinovi učine kako im je naredio otac: ¹³odnesu ga u zemlju kanaansku te ga sahrane u špilji na polju Makpeli kod Mamre, polju što ga je Abraham kupio od Hetita Efrona za sahranjivanje.

¹⁴Pošto je sahranio svoga oca, Josip se vrati u Egipt – on, njegova braća i svi koji su s njim išli da mu oca pokopaju.

Od smrti Jakovljeve do smrti Josipove

¹⁵Kad su Josipova braća vidjela da im je otac umro, rekoše: »Što ako je Josip na nas ljut i pokuša uzvratiti nam za sve zlo koje smo mi njemu nanijeli?« ¹⁶Stoga poruče Josipu ovako: »Pred svoju smrt tvoj je otac naredio: ¹⁷'Ovako recite Josipu: Oprosti braći svojoj zlo i grijeh što su onako okrutno prema tebi postupili.' Oprosti, dakle, uvredu slugama Boga svoga oca!« Na te riječi Josip brizne u plač.

¹⁸Tada sama njegova braća dođu k njemu, bace se preda nj te mu reknu: »Evo nas k tebi da budemo tvoji robovi!« ¹⁹Josip im odvrati: »Ne bojte se! Ta zar sam ja namjesto Boga! ²⁰Osim toga, iako ste vi namjeravali da meni naudite, Bog je bio ono okrenuo na dobro: da učini što se danas zbiva – da spasi život velikom narodu. ²¹Zato se ne bojte! Ja ću se brinuti za vas i za vašu djecu.«

Tako ih je smirio ljubaznim riječima.

²²Josip ostane u Egiptu zajedno s rodnom svojom i očevim. Poživje Josip stotinu i deset godina. ²³Tako je Josip gledao Efraimovu djecu do trećeg koljena; a rađala se djeca i Makiru, Manaševu sinu, na Josipovim koljenima. ²⁴Napokon reče Josip svojoj braći: »Ja ću, evo, naskoro umrijeti. Ali će se Bog, zacijelo, sjetiti vas i odvesti vas iz ove zemlje u zemlju što ju je pod zakletvom obećao Abrahamu, Izaku i Jakovu.« ²⁵Tada Josip zakune Izraelove sinove: »Bog će se vas doista sjetiti, i tada ponesite moje kosti odavde!«

²⁶Josip umrije kad mu bijaše sto i deset godina; balzamiraju ga i u Egiptu položiše u lijes.

Evandjelje po Mateju

V. CRKVA - PRVINE NOVOG BOŽJEG SVIJETA

Preobraženje

17 Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegovog, te ih povede na goru visoku, u osamu, ²i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. ³I gle: ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime. ⁴A Petar prihvati i reče Isusu: "Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načiniću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu."

⁵Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!" ⁶Čuvši glas, učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše. ⁷Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: "Ustanite, ne bojte se!" ⁸Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama.

⁹Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: "Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne."

¹⁰Upitaše ga učenici: "Što dakle pismoznanci govore da prije treba da dođe Ilija?" ¹¹On im odgovori: "Ilija će doduše doći i sve obnoviti. ¹²No velim vam: Ilija je već došao, ali ga ne upознаše, već učiniše s njim što im se prohtjelo. Tako je i Sinu Čovječjemu trpjeti od njih." ¹³Tada razumješe učenici da im to reče o Ivanu Krstitelju.

Opsjednuti padavičar

¹⁴Kada dođoše k mnoštvu, pristupi mu čovjek, padne pred njim na koljena ¹⁵i reče: "Gospodine, smiluj se sinu momu jer je mjesečar i zlo mu je. Često doista pada u oganj i često u vodu. ¹⁶Dovedoh ga tvojim učenicima i ne mogoše ga izliječiti." ¹⁷A Isus odgovori: "O rode nevjerni i opaki! Dokle mi je biti s vama! Dokle li vas podnositi! Dovedite mi ga ovamo!" ¹⁸I zaprijeti Isus zloduhu te on iziđe iz njega. I ozdravi dječak toga časa.

¹⁹Tada učenici pristupiše nasamo k Isusu i

rekoše: "Zašto ga mi ne mogosmo izagnati?" ²⁰Kaže im: "Zbog vaše malovjernosti. Zaista, kažem vam, ako imadnete vjere koliko je zrno gorušičino te reknete ovoj gori: 'Premjesti se odavde onamo!', premjestit će se i ništa vam neće biti nemoguće." ²¹

Drugi navještaj muke i uskrsnuća

²²A kad su se skupili u Galileji, reče im Isus: "Sin Čovječji ima biti predan ljudima u ruke ²³i ubit će ga, ali on će treći dan uskrsnuti." I ožalostiše se silno.

Hramski porez

²⁴Kad stigoše u Kafarnaum, pristupe Petru oni što ubiru dvodrahme pa mu rekoše: "Učitelj vaš ne plaća dvodrahme?" ²⁵"Plaća", odgovori. A kad on uđe u kuću, pretekne ga Isus: "Što ti se čini, Šimune? Kraljevi zemaljski od koga ubiru carinu ili porez? Od svojih sinova ili od tuđih?" ²⁶Kad on odgovori: "Od tuđih!", reče mu Isus: "Sinovi su, dakle, oslobođeni. ²⁷Ali da ih ne sablaznimo, pođi k moru, baci udicu i prvu ribu koja naiđe uzmi, otvori joj usta i naći ćeš stater. Uzmi ga pa im ga podaj za me i za se."

4. tjedan,
19. dan čitanja, četvrtak, 22. prosinca
2016.

Izl 1,1-4,17
Mt 18

Knjiga Izlaska

I. OSLOBOĐENJE IZ EGIPTA

1. IZRAEL U EGIPTU

Nevolje Hebreja u Egiptu

1Ovo su imena Izraelovih sinova koji su s Jakovom sišli u Egipat, svaki sa svojim domom: ²Ruben, Šimun, Levi i Juda; ³Jisakar, Zebulun i Benjamin; ⁴Dan i Naftali; Gad i Ašer. ⁵U svemu Jakovljevih potomaka bijaše sedamdeset duša. A Josip je već bio u Egiptu.

⁶I umre Josip, a pomru i sva njegova braća i sav onaj naraštaj. ⁷Ali su Izraelci bili rodni, namnožili se i silno ojačali, tako da su napučili zemlju.

⁸Uto u Egiptu zavlada novi kralj koji nije poznavao Josipa. ⁹I reče on svome puku: »Eto, sinovi su Izraelovi postali narod brojan i moćniji od nas. ¹⁰Hajde, postupimo mudro s njima: spriječimo im porast, da se u slučaju rata ne pridruže našim neprijateljima, da ne udare na nas i napokon ne odu iz zemlje.«

¹¹I postaviše nad njima nadglednike da ih tlače teškim radovima. Tako su faraonu sagradili gradove-skladišta: Pitom i Ramses. ¹²Ali što su ih više tlačili, oni se još više množili, napredovali i širili se, tako da su Egipćani strahovali od Izraelaca. ¹³I Egipćani se okrutno obore na Izraelce. ¹⁴Ogorčavali su im život teškim radovima: pravljenjem meljte i opeke, različitim poljskim poslovima i svakovrsnim naporima koje im nemilosrdno nametahu.

¹⁵Egipatski se kralj obrati i na hebrejske babice, od kojih jednoj bijaše ime Šifra, a drugoj Pua, pa im naredi: ¹⁶»Kad u porodu pomažete Hebrejkama, dobro pogledajte oba kamena sjedala: ako je muško dijete, ubijte ga; ako je žensko, neka živi.« ¹⁷Ali su se babice bojale Boga i nisu činile kako im je naredio egipatski kralj, nego su ostavljale na životu mušku djecu. ¹⁸Stoga egipatski kralj pozove babice pa im rekne: »Zašto ste tako radile i na životu ostavljale mušku djecu?« ¹⁹Nato babice odgovore faraonu: »Hebrejke nisu kao egipatske žene. One su životne. Prije

nego babica dođe k njima, one već rode.« ²⁰Bog je to babicama za dobro primio. Narod se množio i silno porastao. ²¹A kako su se babice bojale Boga, on ih obdari potomstvom.

²²Onda faraon izda naredbu svemu svome narodu: »Svako muško dijete koje se rodi Hebrejima bacite u Rijeku! Na životu ostavite samo žensku djecu.«

2. MOJSIJEVA MLADOST I POZIV

Rođenje Mojsijevo

2Neki čovjek od Levijeva koljena ode i oženi se djevojkom Levijkom. ²Žena začne i rodi sina. Vidjevši kako je krasan, krila ga je tri mjeseca. ³Kad ga nije mogla više sakrivati, nabavi košaricu od papirusove trstike, oblijepi je smolom i paklinom, u nju stavi dijete i položi ga u trstiku na obali Rijeke. ⁴Njegova sestra stane podalje da vidi što će s njime biti.

⁵Faraonova kći siđe k Rijeci da se kupa, dok su njezine sluškinje šetale uz obalu Rijeke. Opazi ona košaricu u trstici, pa pošalje sluškinju da je donese. ⁶Otvori je i pogleda, a to u njoj dijete! Muško čedo. Plakalo je. Njoj se sažali na nj. »Bit će to hebrejsko dijete«, reče. ⁷Onda njegova sestra rekne faraonovoj kćeri: »Hoćeš li da ti potražim dojilju među Hebrejkama da ti dijete doji?« ⁸»Idi!« – odgovori joj faraonova kći. Tako djevojka ode i pozove djetetovu majku. ⁹»Uzmi ovo dijete«, rekne joj faraonova kći, »i odgoji mi ga, a ja ću te plaćati.« Tako žena uzme dijete i othrani ga. ¹⁰Kad je dijete odraslo, ona ga odvede faraonovoj kćeri, koja ga posini. Nadjene mu ime Mojsije, »jer sam ga«, reče, »iz vode izvadila.«

Mojsije bježi u zemlju Midjan

¹¹Jednog dana, kad je Mojsije već odrastao, dođe među svoj narod i vidje njegove muke. Spazi tada kako neki Egipćanin tuče jednoga

Knjiga Izlaska

I. OSLOBOĐENJE IZ EGIPTA

Hebrejca – brata njegovu. ¹²Okrene se tamo-amo i, vidjevši da nikoga nema, ubije Egipćanina i zatrpa ga u pijesak. ¹³Izađe on i sutradan te zateče dva Hebrejca kako se tuku. »Zašto tučeš svoga druga?« – rekne napadaču. ¹⁴Ovaj odvrati: »Tko te postavi za starješinu i suca našega? Kaniš li ubiti i mene kako si ubio onog Egipćanina?« Mojsije se uplaši pa će u sebi: »Tako! Ipak se saznalo.« ¹⁵Kad je faraon to dočuo, htjede Mojsija pogubiti. Zato Mojsije pobjegne od faraona i skloni se u midjansku zemlju. Ondje sjedne kraj nekog studenca.

¹⁶Midjanski je svećenik imao sedam kćeri. Dođu one da zahvate vode i naliju pojila, da napoje stado svoga oca. ¹⁷Ali dođu i pastiri te ih potjeraju. Mojsije ustane, obrani ih i stado im napoji. ¹⁸Kad su se vratile svome ocu Reuelu, on ih zapita: »Kako ste se danas tako brzo vratile?« ¹⁹One odgovore: »Neki Egipćanin obrani nas od pastirâ i još nam zahvati vode i stado nam napoji.« ²⁰»Gdje je?« – zapita on svoje kćeri. »Zašto ste ostavile toga čovjeka? Pozovite ga na objed.« ²¹Mojsije pristane da ostane kod toga čovjeka. On oženi Mojsija svojom kćeri Sipurom. ²²A kad ona rodi sina, on mu nadjene ime Geršon, »jer sam«, reče, »stranac u tuđoj zemlji«.

Bog poziva Mojsija za vođu hebrejskom narodu

²³Poslije mnogo vremena umre egipatski kralj. Izraelci su još stenjali u ropstvu. Vapili su, a njihov vapaj za pomoć sred ropstva uzlazio je k Bogu. ²⁴Bog je čuo njihovo zapomaganje i sjetio se svoga saveza s Abrahamom, Izakom i Jakovom. ²⁵I pogleda Bog na Izraelce i zauze se za njih.

Gorući grm

3 Mojsije pasao ovce svoga tasta Jitra, midjanskoga svećenika. Goneći tako stado po pustari, dođe do Horeba, brda Božjega. ²Anđeo mu se Jahvin ukaže u

rasplamtjeloj vatri iz jednog grma. On se zagleda: grm sav u plamenu, a ipak ne izgara. ³»Hajde da priđem«, reče Mojsije, »i promotrim ovaj čudni prizor: zašto grm ne sagorijeva.« ⁴Kad je Jahve vidio kako prilazi da razmotri, iz grma ga Bog zovne: »Mojsije! Mojsije!« »Evo me!« – javi se. ⁵»Ne prilazi ovamo!« – reče. »Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo.« ⁶Ja sam«, nastavi, »Bog tvoga oca; Bog Abrahamov, Bog Izakov, Bog Jakovljevi.« Mojsije zakloni lice: bojao se u Boga gledati.

Poziv Mojsijev

⁷»Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu«, nastavi Jahve, »i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Zname su mi muke njegove. ⁸Zato sam sišao da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem ga iz te zemlje u dobru i prostranu zemlju – u zemlju kojom teče med i mlijeko: u postojbinu Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perizana, Hivijaca i Jebusejaca. ⁹Vapaji sinova Izraelovih dopriješe do mene. I sam vidjeh kako ih Egipćani tlače. ¹⁰Zato, hajde! Ja te šaljem faraonu da izbaviš narod moj, Izraelce, iz Egipta.« ¹¹»Tko sam ja da se uputim faraonu«, odgovori Mojsije Bogu, »i izvedem Izraelce iz Egipta!« ¹²»Ja ću biti s tobom«, nastavi. »I ovo će ti biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, Bogu ćete iskazati štovanje na ovome brdu.«

Bog objavljuje svoje ime

¹³Nato Mojsije reče Bogu: »Ako dođem k Izraelcima pa im kažem: 'Bog otaca vaših poslao me k vama', i oni me zapitaju: 'Kako mu je ime?' – što ću im odgovoriti?« ¹⁴»Ja sam koji jesam«, reče Bog Mojsiju. Onda nastavi: »Ovako kaži Izraelcima: 'Ja jesam' posla me k vama.« ¹⁵Dalje je Bog Mojsiju rekao: »Kaži Izraelcima ovako: 'Jahve, Bog vaših otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi, poslao me k vama.' To mi je ime do vijeka, tako će me zvati od koljena do koljena.«

Knjiga Izlaska

I. OSLOBOĐENJE IZ EGIPTA

Mojsijevo poslanje

¹⁶»Idi, skupi starješine Izraelaca pa im kaži: 'Jahve, Bog otaca – Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljevi – objavio mi se i rekao mi: Pohodio sam vas i razabrao što vam se čini u Egiptu. ¹⁷Odlučio sam vas izvesti iz egipatske bijede u zemlju Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Peričana, Hivijaca i Jebusejaca – u zemlju kojom teče med i mlijeko!' ¹⁸Oni će te poslušati. Onda pođi sa starješinama Izraelaca k egipatskom kralju i reci mu: 'Objavio nam se Jahve, Bog Hebreja. Pusti nas da odemo tri dana hoda u pustinju, da ondje prinesemo žrtvu Jahvi, Bogu svojemu.' ¹⁹Znam ja da vas egipatski kralj neće pustiti ako ne bude natjeran teškom šakom. ²⁰Zato ću ja pružiti svoju šaku i pritisnuti Egipat svakovrsnim čudesima što ću ih u njemu izvesti. Poslije će vas pustiti. ²¹Dobro ću raspoložiti Egipćane prema ovome narodu, pa kad počete, nećete poći praznih ruku. ²²Svaka će žena zatražiti od svoje susjede i stanarke u svojoj kući nakita srebrnog i zlatnog i odjeće. To stavite na svoje sinove i kćeri. Tako ćete oplijeniti Egipćane.«

Čudesni znaci Mojsijeva poslanstva

4 Mojsije uzvratil: »Ali ako mi ne povjeruju i ne poslušaju me, nego mi reknu: 'Jahve ti se nije objavio?'« ²»Što ti je to u ruci?« – zapita ga Jahve. »Štap«, odgovori. ³»Baci ga na zemlju!« – naredi mu Jahve. On ga baci na zemlju, a štap se pretvori u zmiju. Mojsije pred njom uzmače. ⁴Onda Jahve reče Mojsiju: »Pruži ruku i uhvati je za rep.« I on seže rukom i uhvati je za rep, a ona opet postade štap u njegovoj ruci. ⁵»Tako moraju vjerovati da se Jahve, Bog njihovih otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi, tebi objavio.«

⁶Još mu Jahve rekne: »Uvuci ruku u njedra.« On uvuče ruku u njedra. Kad ju je izvukao, gle – ruka mu gubava, bijela kao snijeg. ⁷»Stavi opet ruku u njedra!« – naredi

mu Jahve. On opet ruku u njedra. Kad ju je iz njedara izvukao, gle – opet je bila kao i ostali dio tijela. ⁸»Ako ti ne povjeruju i ne prihvate poruku prvoga znamenja, povjerovat će poruci drugoga znamenja. ⁹A ako ih oba ova znamenja ne uvjere pa ti ne povjeruju, zahvati vode iz Rijeke i prolj je po suhu. Voda što je budeš iz Rijeke uzeo na suhu će se u krv pretvoriti.«

Aron – tumač Mojsijev

¹⁰»Oprosti, Gospodine!« – nastavi Mojsije Jahvi. »Ja nikad nisam bio čovjek rječit; ni prije ni sada kad govoriš svome sluzi. Ja sam u govoru spor, a na jeziku težak.« ¹¹»Tko je dao čovjeku usta?« – reče mu Jahve. »Tko ga čini nijemim i gluhim; tko li mu vid daje ili ga osljepljuje? Zar to nisam ja, Jahve! ¹²Idi, dakle! Ja ću biti s tobom kad budeš govorio i kazivat ću ti što ćeš govoriti.«

¹³»Oprosti, Gospodine«, opet će Mojsije, »ne bi li poslao koga drugoga!«

¹⁴Razljuti se Jahve na Mojsija i reče: »Zar Aron, Levijevac, nije tvoj brat? Znam da je on vrlo rječit. Evo, baš ti izlazi ususret. Kad te vidi, obradovat će se u srcu. ¹⁵Ti govori njemu i u njegova usta stavlja riječi. Ja ću biti i s tobom i s njime dok budete govorili; kazivat ću obojici što ćete raditi. ¹⁶Neka on mjesto tebe govori narodu. Tako, on će tebi biti mjesto usta, a ti ćeš njemu biti mjesto Boga. ¹⁷Uzmi ovaj štap u ruku. Njim izvodi znamenja.«

Evangelje po Mateju

V. CRKVA - PRVINE NOVOG BOŽJEG SVIJETA

Tko je najveći

18U onaj čas pristupe učenici Isusu pa ga zapitaju: »Tko je, dakle, najveći u kraljevstvu nebeskom?«² On dozove dijete, postavi ga posred njih³ i reče: »Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.⁴ Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.⁵ I tko primi jedno ovakvo dijete u moje ime, mene prima.«

Sablazan

⁶»Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinski kamen pa da potone u dubinu morsku.«

⁷»Jao svijetu od sablazni! Neizbježno dolaze sablazni, ali jao čovjeku po kom dolazi sablazan.⁸ Pa ako te ruka ili noga sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Bolje ti je ući u život kljastu ili hromu nego s obje ruke ili s obje noge biti bačen u oganj vječni.⁹ I ako te oko sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe. Bolje ti je jednooku u život ući nego s oba oka biti bačen u pakao ognjeni.«

¹⁰»Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem vam, anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega, koji je na nebesima.«

Izgubljena ovca

¹²»Što vam se čini? Ako neki čovjek imadne sto ovaca i jedna od njih zaluta, neće li on ostaviti onih devedeset i devet u gorama i poći u potragu za zalutalom? ¹³Posreći li mu se te je nađe, zaista, kažem vam, raduje se zbog nje više nego zbog onih devedeset i devet koje nisu zalutale.¹⁴ Tako ni Otac vaš, koji je na nebesima, neće da propadne ni jedan od ovih malenih.«

Bratska opomena i zajednička molitva

¹⁵»Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo.¹⁶ Ako te poslušaa, stekao si brata. Ne poslušaa li te, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, neka na iskazu dvojice ili trojice svjedoka počiva svaka tvrdnja.¹⁷ Ako ni njih ne poslušaa, reci Crkvi. Ako

pak ni Crkve ne poslušaa, neka ti bude kao poganin i carinik.«

¹⁸»Zaista, kažem vam, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu.«

¹⁹»Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima.²⁰ Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima.«

Oproštenje uvreda

²¹Tada pristupi k njemu Petar i reče: »Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?«²² Kaže mu Isus: »Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.«

Prispodoba o okrutnom dužniku

²³»Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama.²⁴ Kad započe obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata.²⁵ Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug.²⁶ Nato sluga padne ničice preda nj govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti.'²⁷ Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprostii.«

²⁸»A kad taj isti sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći: 'Vrati što si dužan!'²⁹ Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.'³⁰ Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga.«

³¹»Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno razalošćeni odoše i sve to dojaviiše gospodaruu.³² Tada ga gospodar dozvaa i reče mu: 'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio.³³ Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome druguu, kao što sam se i ja tebi smilovao?'³⁴ I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga.³⁵ Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprostii svomu bratu.«

4. tjeđan,
20. dan čitanja, petak, 23. prosinca 2016.

Izl 4,18-7,7
Mt 19

Knjiga Izlaska

I. OSLOBOĐENJE IZ EGIPTA

Mojsijev povratak u Egipat

¹⁸Zatim se Mojsije vrati svome tastu Jitru te mu reče: »Pusti me da se vratim braći u Egipat da vidim jesu li još na životu.« »Pođi u miru!« – reče Jitro Mojsiju.

¹⁹I Jahve reče Mojsiju u Midjanu: »Vrati se u Egipat, jer su pomrli svi ljudi koji su tražili tvoj život.« ²⁰Tako Mojsije posadi na magarca svoju ženu i sinove i ode u zemlju egipatsku. A u ruku Mojsije uze Božji štap. ²¹Jahve opet reče Mojsiju: »Kad se vratiš u Egipat, pobrini se da pred faraonom izvedeš sva čudesa za koja sam ti dao moć, premda ću ja tvrdim učiniti njegovo srce, tako te neće pustiti narod da ode. ²²Tada reci faraonu: 'Ovako kaže Jahve: Izrael je moj prvorođenac. ²³Tražim od tebe da mi pustiš sina da mi iskaže štovanje. Ako odbiješ da ga pustiš, ja ću ubiti tvoga prvorođenca.'«

Obrezanje Mojsijeva sina

²⁴Kad se na putu Mojsije zaustavi da prenoći, navali na nj Jahve da ga ubije. ²⁵Ali Sipora pograbi oštar kremen, obreza svoga sina i kožicom se dotakne Mojsijevih nogu: »Zaista si mi ti krvav muž«, reče. ²⁶I Jahve ga pusti. Ona je to zbog obrezanja rekla »krvav muž«.

Susret s Aronom

²⁷Onda rekne Jahve Aronu: »Zaputi se prema pustinji, ususret Mojsiju!« On ode i s njim se sastane na Božjem brdu. Poljubi ga. ²⁸Mojsije pripovjedi Aronu sve što mu je Jahve povjerio i sva znamenja koja mu je naredio da ih učini. ²⁹Sad odu Mojsije i Aron i skupe sve starješine Izraelaca. ³⁰Aron izloži sve što je Jahve govorio Mojsiju, a Mojsije izvede znamenja naočigled naroda.

³¹Narod je bio uvjeren, i pošto čuše da je Jahve pohodio Izraelce i pogledao na njihove jade, popadaše ničice i pokloniše se.

Prvi susret s faraonom

5 Poslije toga odu Mojsije i Aron pa reknu faraonu: »Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Pusti narod moj da ode i u moju čast slavi svetkovinu.'« ²»Tko je taj Jahve da ga ja poslušam«, odvrati faraon, »i pustim Izraelce? Ja toga Jahvu ne znam niti ću pustiti Izraelce.« ³»Bog Hebreja objavio nam se«, rekoše. »Zato nas pusti da odemo tri dana hoda u pustinju i prinesemo žrtvu Jahvi, Bogu svome, da se na nas ne obori pomorom ili mačem.« ⁴Nato im odvrati egipatski kralj: »Mojsije i Arone, zašto odvrćate svijet od njegovih dužnosti? Idite na svoj posao. ⁵Sad kad se svjetina tako umnožila«, nastavi faraon, »vi biste ih od posla odvratili?«

Nove nevolje Hebreja

⁶Istoga dana izda faraon naredbu nadglednicima i bilježnicima: ⁷»Ne pribavljajte više ovome narodu slame kao do sada. Neka idu sami i sebi je skupljaju. ⁸A zahtijevajte od njih istu količinu opeke koju su pravili i dosad. Ne smanjujte je! Lijenčine su. Zato viču: 'Hajdemo prinijeti žrtvu Bogu svome!' ⁹Navalite poslove na taj svijet: neka rade, da ne obraćaju pažnje na klevete!«

¹⁰Sad dođu nadglednici naroda i njegovi bilježnici te svijetu objave: »Ovako poručuje faraon: 'Neću vam više nabavljati slame. ¹¹Vi sami morate ići i tražiti je gdje god je možete naći. Ali zato neću smanjiti vaš posao.'« ¹²Stoga se narod raziđe po svoj zemlji egipatskoj da skuplja strnjiku namjesto slame. ¹³A nadglednici ih gonili: »Morate svakoga dana svršiti jednako posla kao i onda dok ste slamu dobivali.« ¹⁴A bilježnike koje faraonovi nadglednici bijahu postavili nad Izraelcima tukli su i korili: »Zašto niste ni jučer ni danas napravili opeke koliko i prije?«

Knjiga Izlaska

I. OSLOBOĐENJE IZ EGIPTA

Žalbe hebrejskih bilježnika

¹⁵Onda bilježnici Izraelaca odu i potuže se faraonu: »Zašto ovako postupaš sa svojim slugama? ¹⁶Tvoje sluge više ne dobivaju slame, a ipak se od nas traži: napravite opeku! Čak i tuku tvoje sluge, a kriv je tvoj narod!« ¹⁷»Lijenčine ste vi! Lijenčine!« – odgovori faraon. »Stoga i kažete: 'Hajdemo da prinesemo žrtvu Jahvi!' ¹⁸Nosite se na posao! Slama vam se neće davati, ali morate praviti određene količine opeke.«

Narod okrivljuje Mojsija i Arona

¹⁹Bilježnici Izraelaca nađu se na mucu zbog naredbe: »Svakodnevnu količinu opeke ne smijete smanjiti!« ²⁰Otišavši od faraona, naiđu na Mojsija i Arona, koji su ih čekali. ²¹»Neka vas Jahve ima na oku i sudi vam!« – dobace im. »Omrazili ste nas kod faraona i njegovih dvorana; dali ste im mač u ruke da nas pobiju.« ²²Mojsije se vrati Jahvi i reče: »Zašto, Gospodine, nanosiš štetu svome puku? Zašto si me poslao? ²³Otkad sam ja stupio pred faraona i progovorio mu u tvoje ime, on još gore postupa s ovim narodom. A ti ništa ne poduzimaš da izbaviš svoj narod.«

Novo obećanje oslobođenja

6 Jahve reče Mojsiju: »Naskoro ćeš vidjeti kako ću ja s faraonom! Pod jakom rukom pustit će ih da odu; pod jakom rukom sâm će ih iz svoje zemlje istjerati.« ²Još reče Bog Mojsiju: »Ja sam Jahve. ³Abrahamu, Izaku i Jakovu objavljivao sam se kao El Šadaj. Ali njima se nisam očitovao pod svojim imenom – Jahve. ⁴I sklopio sam svoj savez s njima da ću im dati kanaansku zemlju, zemlju gdje su živjeli kao pridošlice. ⁵A sada, pošto sam čuo uzdisaje Izraelaca koje Egipćani drže u ropstvu, sjetih se svoga saveza. ⁶Kaži, dakle, Izraelcima da sam ja Jahve; da ću vas izbaviti od tereta što su vam ga Egipćani

nametnuli. Oslobodit ću vas od ropstva u kojem vas drže; izbavit ću vas udarajući jako i kažnjavajući strogo. ⁷Za svoj ću vas narod uzeti i bit ću vašim Bogom. Tada ćete znati da sam vas ja, Jahve, vaš Bog, izbavio od egipatske tlake. ⁸Dovest ću vas u zemlju za koju sam se zakleo da ću je dati Abrahamu, Izaku i Jakovu i dat ću vam je u baštinu, ja, Jahve.« ⁹Mojsije to kazivaše Izraelcima, ali ga ne htjedoše slušati: duhovi su im bili pomućeni od teškoga ropstva.

¹⁰Onda Jahve reče Mojsiju: ¹¹»Idi i reci faraonu, kralju egipatskome, da otpusti Izraelce iz svoje zemlje.« ¹²Mojsije prozbori Jahvi: »Kad me Izraelci nisu slušali, kako će me, spora u govoru, saslušati faraon!« ¹³Ali je Jahve govorio Mojsiju i Aronu i slao ih sad k Izraelcima, a sad k faraonu, kralju egipatskome, da pusti Izraelce iz Egipta.

Mojsijevo i Aronovo rodoslovlje

¹⁴Ovo su glave njihovih domova.

Sinovi Izraelova prvorođenca Rubena: Henok, Palu, Hesron i Karmi. To su obitelji potekle od Rubena.

¹⁵A sinovi Šimunovi: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar i Šaul, sin Kanaanke. To su obitelji potekle od Šimuna.

¹⁶Ovo su imena Levijevih sinova s njihovim potomstvom: Geršon, Kehat i Merari. Levi je živio sto trideset i sedam godina.

¹⁷Sinovi su Geršonovi: Libni i Šimi sa svojim obiteljima.

¹⁸Sinovi su Kehatovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel. Kehat je živio sto trideset i tri godine.

¹⁹Merarijevi su sinovi: Mahli i Muši. To su Levijeve obitelji s njihovim potomcima.

²⁰Amram se oženi svojom tetkom Jokebedom, koja mu rodi Arona i Mojsija. Amram je živio sto trideset i sedam godina.

²¹Sinovi Jisharovi bijahu: Korah, Nefeg i Zikri.

Knjiga Izlaska

I. OSLOBOĐENJE IZ EGIPTA

²²A sinovi su Uzielovi: Mišael, Elsafan i Sitri.

²³Aron se oženi Elišebom, kćerkom Aminadabovom, a sestrom Nahšonovom, koja mu rodi: Nadaba, Abihua, Eleazara i Itamara.

²⁴Korahovi su sinovi: Asir, Elkana i Abiasaf. To su Korahovi potomci.

²⁵Aronov sin Eleazar oženi se jednom Putielovom kćeri, koja mu rodi Pinhasa.

To su glave Levijevih domova prema njihovim koljenima.

²⁶To je onaj Aron i Mojsije kojima je Jahve zapovjedio da izvedu Izraelce iz Egipta po njihovim četama. ²⁷To su oni isti, Mojsije i Aron, koji su govorili faraonu, kralju egipatskome, da pusti Izraelce iz Egipta.

Nastavak izvještaja o Mojsijevu poslanju

²⁸U dan kad je Jahve govorio s Mojsijem u egipatskoj zemlji, ²⁹rekao mu je: »Ja sam Jahve. Izvijesti faraona, egipatskoga kralja, o svemu što ti kažem.« ³⁰Mojsije se pred Jahvom ispričavao: »Spor sam ja u govoru. Kako će me faraon poslušati?«

7 Mojsiju je Jahve odgovorio: »Vidi! Faraonu ću te nametnuti kao božanstvo; tvoj brat Aron bit će tvoj prorok. ²Ti kazuj sve što ti naređujem, a tvoj brat Aron neka faraonu ponovi da pusti Izraelce te odu iz njegove zemlje. ³Ja ću učiniti da otvrdne srce faraonu i umnožit ću znakove i čudesa u zemlji egipatskoj. ⁴Kako vas faraon neće poslušati, ja ću staviti svoju ruku na Egipat: strašno kažnjavajući, izbavit ću svoje čete, narod svoj, Izraelce, iz egipatske zemlje. ⁵Kad pružim svoju ruku na Egipat i izvedem Izraelce iz njihove sredine, tada će Egipćani spoznati da sam ja Jahve.«

⁶Mojsije i Aron poslušashe: kako im je Jahve naredio, upravo tako učiniše. ⁷Mojsiju je bilo osamdeset, a Aronu osamdeset i tri godine kad su faraonu postavili svoje zahtjeve.

Evandjelje po Mateju

VI. SKORA BUDUĆNOST NOVOG BOŽJEG SVIJETA

VI. SKORA BUDUĆNOST NOVOG BOŽJEG SVIJETA

1. PRIPOVJEDNI DIO

Nerazrješivost ženidbe

19 Kad Isus završi te besjede, ode iz Galileje i dođe u judejski kraj s onu stranu Jordana. ²Za njim je išao silan svijet. Ondje ih izliječi.

³Pristupe mu tada farizeji pa, da ga iskušaju, kažu: »Je li dopušteno otpustiti ženu s kojega god razloga?« ⁴On odgovori: »Zar niste čitali: Stvoritelj od početka muško i žensko stvorio ih ⁵i reče: Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; i dvoje njih bit će jedno tijelo? ⁶Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što, dakle, Bog združi, čovjek neka ne rastavlja.«

⁷Kažu mu: »Zašto onda Mojsije zapovjedi dati otpusno pismo i – otpustiti?« ⁸Odgovori im: »Zbog tvrdoće srca vašega dopusti vam Mojsije otpustiti žene, ali od početka ne bijaše tako. ⁹A ja vam kažem: Tko otpusti svoju ženu – osim zbog bludništva – pa se oženi drugom, čini preljub.«

Dragovoljna uzdržljivost

¹⁰Kažu mu učenici: »Ako je tako između muža i žene, bolje je ne ženiti se.« ¹¹A on im reče: »Ne shvaćaju toga svi, nego samo oni kojima je dano. ¹²Doista, ima za ženidbu nesposobnih koji se takvi iz utrobe materine rodiše. Ima nesposobnih koje ljudi onesposobiše. A ima nesposobnih koji sami sebe onesposobiše poradi kraljevstva nebeskoga. Tko može shvatiti, neka shvati.«

Isus i djeca

¹³Tada mu doniješe dječicu da na njih stavi ruke i pomoli se. A učenici im branili. ¹⁴Nato će im Isus: »Pustite dječicu i ne priječite im k meni jer takvih je kraljevstvo nebesko!« ¹⁵I položi ruke na njih pa krene odande.

Bogati mladić

¹⁶I gle, pristupi mu netko i reče: »Učitelju, koje mi je dobro činiti da imam život vječni?« ¹⁷A on mu reče: »Što me pitaš o dobrome? Jedan je samo dobar! Ali ako hoćeš u život ući, čuvaj zapovijedi.« ¹⁸Upita ga: »Koje?« A Isus reče:

»Ne ubij!

Ne čini preljuba!

Ne ukradi!

Ne svjedoči lažno!

¹⁹*Poštuj oca i majku!*

I ljubi svoga bližnjega

kao sebe samoga!«

²⁰Kaže mu mladić: »Sve sam to čuvao. Što mi još nedostaje?« ²¹Reče mu Isus: »Hoćeš li biti savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.« ²²Na tu riječ ode mladić žalostan jer imao je velik imetak.

Opasnost od bogatstva

²³A Isus reče svojim učenicima: »Zaista, kažem vam, teško će bogataš u kraljevstvo nebesko. ²⁴Ponovno vam velim: Lakše je devu kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje.«

²⁵Čuvši to, učenici se silno snebivahu govoreći: »Tko se onda može spasiti?« ²⁶A Isus upre u njih pogled pa im reče: »Ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće.«

Nagrada Isusovim sljedbenicima

²⁷Tada Petar prihvati pa upita: »Evo, mi sve ostavimo i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?« ²⁸Reče im Isus: »Zaista, kažem vam, vi koji pođoste za mnom, o preporodu, kad Sin Čovječji sjedne na prijestolje svoje slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena Izraelovih. ²⁹I tko god ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja poradi imena mojega, stotruko će primiti i život vječni baštiniti.«

³⁰»A mnogi prvi bit će posljednji, i posljednji prvi.«